

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24854

гр. София, 19.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в закрито заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **6148** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК.

Образувано е по жалба Х. С. Г. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001939 от 15.04.2026 г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

На 18.06.2026 г. е депозирано искане от оспорващата, чрез адв. М., за спиране на изпълнението на процесната в настоящото производство заповед. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни и трудно поправими вреди, произтичащи от факта, че прекратяването на регистрацията на МПС ще доведе до сериозно затруднение за придвижване на жалбоподателката до местоработата ѝ, която е в [населено място], общ. Е. П., както и полагане на грижи за малолетното ѝ дете във връзка с посещаване на детска ясла. В подкрепа на тези твърдения са ангажирани и доказателства, а именно: удостоверение от работодател, копие на лична карта, удостоверение за раждане на П. И. П. и служебна бележка от детска ясла.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл. 166, ал. 4 АПК може по искане на оспорващия да

бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В конкретния случай спрямо оспорващата е приложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДВП.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДВП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

В настоящия случай искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение е мотивирано с доводи, че прекратяването на регистрацията на МПС ще доведе до сериозно затруднение на жалбоподателката за придвижването ѝ до и от месторабота, както и до детската ясла, която посещава детето ѝ.

Създаването на временни неудобства за оспорващата би представлявало определени затруднения и следователно сам по себе е факт, който ще има неблагоприятни последици за него, но тези последици настъпват не от факти и обстоятелства, осъществени след издаването на акта, т. е. нови факти и обстоятелства, а в резултат на самото допуснато предварително изпълнение.

Твърдените вреди не могат да бъдат възприети като значителни или трудно поправими, за да се приеме, че следва да бъде спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на наложената ПАМ. Имуствените вреди, каквито биха настъпили в резултат на невъзможността жалбоподателят да управлява МПС и да се придвижва до работа и до детската ясла, която посещава малолетното ѝ дете, нямат характер на непоправими, а дори и да са понесени такива вреди, те подлежат на обезщетяване, ако се установят основания за незаконосъобразност на оспорената Заповед за прилагане на ПАМ. Не се твърдят да са налице такива вреди, които да са противопоставими на презюмирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ЗПАМ.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобство и принципно може да засегне права и интереси, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. От друга страна съгласно чл. 57, ал. 2 от Конституцията на Република България не се допуска упражняването на лични права на гражданите, ако с това се накърняват права и законни интереси на други. С чл. 4, ал. 3 АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интереси на други лица. Прекратяването на регистрацията на ППС е постановено като превантивна мярка, именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на положителните действия на субекта на правоотношението. Отчитайки високата обществена значимост на безопасността на движение по пътищата в конкретния случай незабавното изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, на който не е противопоставен друг приоритет със същата степен на значимост.

По тези съображения искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед е неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Х. С. Г. от [населено място] за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001939 от 15.04.2026 г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: